

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 2Nt/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9525100224
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Cisarik
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2025:9525100224.1

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Cisarika a členov senátu Mgr. Miroslava Mazúcha a JUDr. Mareka Fila, v trestnej veci odsúdeného M. C., na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2025 v Pezinku, o návrhu na povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. PK-1T/12/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného M. C., D. XX.XX.XXXX S. N., H. N. R. X, N., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody U., na povolenie obnovy konania v trestnej veci Špecializovaného trestného súdu vedenej pod sp. zn. PK-1T/12/2015 zamietá, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu PK-1T/12/2015-7135 zo dňa 23.09.2015 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 2. marca 2016, sp. zn. 3 To 14/2015 bol M. C. X. za vinného v skutku č. 1) zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, v skutku č. 2) z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30. novembra 2000 spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30. novembra 2000, v skutku č. 3) z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c) písm. i), písm. j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30. novembra 2003 vo forme účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30. novembra 2003, v skutku č. 4) zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona a obzvlášť závažného zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona. Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) rokov, pričom na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Ďalej mu bol uložený trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad vo výmere 3 (tri) roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02. 03. 2016.

Dňa 14.07.2025 podal odsúdený M. C. prostredníctvom svojho obhajcu M.. L. O. na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. PK 1T/12/2015. Odsúdený vo svojom návrhu uviedol, že trest prepadnutia majetku bol uložený nezákonne a bez dostatočných skutkových podkladov. Súd podľa názoru odsúdeného uložil trest prepadnutia majetku bez preukázania, že spáchaná trestná činnosť priniesla odsúdenému majetkový prospech alebo spôsobila škodu veľkého rozsahu. Ako novú skutočnosť v tomto smere odsúdený uviedol nález Ústavného súdu SR - PL. Ú. X/XXXX, ktorým Ústavný súd konštatoval, že obligatórne ukladanie trestu prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona je v rozpore s Ústavou SR. Odsúdený poukázal na skutočnosť, ktorú vo svojom náleze uviedol aj Ústavný súd, že uloženie trestu prepadnutia majetku musí byť odôvodnené

preukázaním majetkového prospechu alebo škody veľkého rozsahu, pričom uvedené skutočnosti sa nevzťahujú na prípad odsúdeného C.. Zároveň u odsúdeného nebol trest prepadnutia majetku vykonaný z dôvodu, že konkurzné konanie nebolo ešte ukončené. Novou skutočnosťou podľa názoru odsúdeného je aj zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Z. (F. XX/XXXX), ktoré stanovilo, že rozsah činu pri nedovolenom ozbrojovaní sa určuje hodnotou zbraní, nie ich „účinkom“. Uvedené zjednocujúce stanovisko bolo prijaté až po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného. Odsúdený má za to, že zo spisového materiálu nevyplýva skutočnosť preukazujúca hodnotu zbraní a ani úmysel s predmetnými zbraňami obchodovať. Záverom návrhu odsúdený žiada rozhodnúť podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku o povolení návrhu na obnovu konania v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn.: PK-1T/12/2015, zároveň podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnúť o zrušení právoplatného rozsudku Špecializovaného trestného súdu č.k. PK-1T/12/2015 zo dňa 23.09.2015 v spojení s rozsudkom NS SR č. 3 To/14/2015 z 02.03.2016 vo výrokoch o treste a o ochrannom opatrení a zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Vo vzťahu k trestu prepadnutia majetku odsúdený podľa § 398 ods. 3 Trestného poriadku navrhuje prerušenie jeho výkonu na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci konania o povolení obnovy konania.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Z ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku vyplýva, že obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, je mimoriadnym opravným prostriedkom slúžiacim k náprave chýb v skutkových zisteniach, ktoré vznikli tým, že súdu neboli v čase vyhlásenia rozhodnutia známe skutočnosti alebo dôkazy spôsobilé viesť odlišný pohľad na skutkový stav veci a následne na to aj na právne posúdenie a výrok o vine, resp. o treste. Účelom konania o povolení obnovy konania nie je posúdenie zákonnosti a odôvodnenosti pôvodného rozhodnutia, správnosti postupu súdov prvého a druhého stupňa, ktoré predchádzalo právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej. V rámci tohto mimoriadneho konania ide o skúmanie, či sú v prvom rade splnené formálne náležitosti na povolenie obnovy konania, ako aj to, či sú v ňom tvrdené dôvody predvídané Trestným poriadkom pre povolenia obnovy konania, či skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme buď sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste.

Návrh na obnovu konania spĺňa formálne náležitosti. Bol podaný odsúdeným M. C. prostredníctvom obhajcu M. L. O. voči konaniu, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu a následne rozsudkom Najvyššieho súdu SR, ktorým bolo odvolanie odsúdeného M. C. zamietnuté. Návrh na obnovu konania bol podaný oprávnenou osobou a tento smeroval proti rozhodnutiu, proti ktorému je obnova konania prípustná.

Ako nové skutočnosti súdu skôr neznáme, podmieňujúce povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. PK 1T/12/2015 odsúdený M. C. v návrhu na obnovu konania uvádza rozhodnutie Ústavného súdu SR z 27.09.2023, č. PL Ú. X/XXXX a zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. F. XX/XXXX.

Zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky F. XX/XXXX nemožno podľa názoru súdu považovať za novú skutočnosť v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Podľa znenia § 394 Trestného poriadku novými skutočnosťami sú len tie fakty prípadne dôkazy, ktoré súdu v pôvodnom konaní neboli známe, neboli predmetom dokazovania zároveň by mohli privodiť iné rozhodnutie o vine alebo o treste.

V prípade ak vychádzame zo znenia ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku tak novou skutočnosťou alebo dôkazom nemôže byť prípadný nesprávny právny názor súdov rozhodujúcich vo všetkých stupňoch v danej trestnej veci, či existencia iného právneho názoru súdu v inej trestnej veci. Uvedené vyplýva aj z rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR (uznesenie z 28. 10.2014, sp. zn. I. Ú. XXX/XXXX) ako aj Najvyššieho súdu SR (uznesenie z 30.09.2014, sp. zn. 4 Tost 19/2014). Stanovisko Najvyššieho súdu F. XX/XXXX teda len zjednocuje právny výklad už existujúceho ustanovenia § 294 Trestného zákona o nedovolenom ozbrojovaní a žiadnym spôsobom nemení skutkový stav v trestnej veci odsúdeného C.. Taktiež nepredstavuje novú okolnosť, na ktorú by mal súd pri rozhodovaní o povolení obnovy konania prihliadať.

K nálezu Ústavného súdu SR PL. Ú. X/XXXX súd uvádza, že predmetný nález sa nevzťahuje na prípad odsúdeného C.. Ústavný súd SR v uvedenom náleze konštatoval protiústavnosť ustanovenia § 58 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona, teda obligatórnu povinnosť ukladania trestu prepadnutia majetku pri vybraných trestných činoch. Odsúdenému C. bol uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 1 Trestného zákona, ktorý nebol vyššie uvedeným nálezom Ústavného súdu SR dotknutý, teda právny základ uloženého trestu prepadnutia majetku tak ako bol odsúdenému uložený ostal nezmenený. Zo zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu SR R 86/2014 vyplýva, že „Nález Ústavného súdu SR nepredstavuje novú skutočnosť podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ale dôvod obnovy konania ex lege - len vtedy, ak napadnuté ustanovenie stratilo účinnosť a bolo základom pôvodného rozsudku“ Na základe uvedeného je teda zrejmé, že fakultatívne ukladanie trestu prepadnutia majetku podľa ustanovenia § 58 ods. 1 Trestného zákona publikovaním predmetného nálezu Ústavného súdu SR nestratilo účinnosť, ani ním nebolo priamo dotknuté a teda nemôže byť dôvodom obnovy konania v zmysle § 394.

Naviac súd k argumentom o nedostatočnom preukázaní skutkového stavu uvádza, že ustálenej súdnej praxe nie je účelom obnovy konania revízia pôvodného trestného konania, ani opätovné hodnotenie dôkazov. Súd na základe podaného návrhu na obnovu konania výlučne skúma, či po právoplatnom rozhodnutí vo veci vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie o vine alebo treste. Takého konanie nemá prieskumný charakter, teda súd nanovo nehodnotí ani neprehodnocuje dôkazy, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzal súd, ktorý rozhodoval v trestnej veci, ku ktorej návrh na povolenie obnovy konania smeruje.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže súd nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, postupom podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh na povolenie obnovy konania súd zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Špecializovaného trestného súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť v lehote do troch pracovných dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu k Najvyššiemu súdu SR.
Sťažnosť má odkladný účinok